

Oponentský posudek diplomové práce Alice Urbanové:
Řecké kulinářské umění

Diplomandka si ve své práci vzala za cíl představit řecké kulinářské umění na základě svědectví dochovaných antickou tradicí, přičemž kulinární umění zasadila do širšího rámce: jsou zde stručně pojednány i společenské aspekty stolování, charakter stravy stejně jako podstatné vazby lidského stravování k božskému světu. Práce je řazena přehledně, po kulinárních spisech prozaických jsou charakterizovány i práce veršované; vzhledem k fragmentárnosti dochování se stal autorce hlavním zdrojem Athénaios a jeho sběrné dílo *Deipnosophistai*. V závěru práce je pak přeloženo a okomentováno několik dochovaných receptů.

Vzhledem k torzovitému charakteru tradice, stejně jako k neexistenci odborné literatury v češtině, musela diplomandka projevít při psaní práce řadu dovedností: dokázala, že umí pracovat s texty v originálních edicích i se sekundární cizojazyčnou literaturou, zdařile také postupuje při posuzování často nejednoznačné evidence stran charakteru či datace jednotlivých děl. Z věcného hlediska mi chybí v přehledu stravy pouze charakteristika sladidel řecké antické kuchyně, z hlediska grafiky i obvyklého úzu by pak měly být řecké výrazy v textu vypsány alfabetou, jejich přepisy do latinky (když se jedná např. o hesla v LSJ) působí nepatříčně. Práce je psána kultivovanou češtinou jen s malým množstvím chyb či nedůsledností (součástí práce je Appendix, na str. 8 však čteme: Apendix), obvykle jsou zkratky děl uváděny kurzívou, ale opět nikoli důsledně, zhruba třikrát se v textu opakuje charakteristika Sicilanů jakožto význačných mužů na poli kulinárního umění – stačí uvést podrobněji jednou. To jsou nicméně jen drobnosti. Práce má však jeden důležitější nedostatek, a kromě toho se nad ní nabízí jedna podstatná otázka.

Oním důležitějším nedostatkem mám na mysli absenci zasazení řecké kulinární literatury do širšího rámce antické naučné (či odborné) literatury – autorka jednou uvádí dle mého soudu ne zcela vhodné spojení „technická literatura“ (str. 8). Naučná literatura má v Řecku a později v Římě zajímavou tradici a má také mnoho rozmanitých větví; bylo-li tedy uznáno jako vhodné představit v práci stručně charakter stravy, nenahlížím důvody, proč nebyla podobně adekvátně představena tehdejší naučná literatura, a to jak prozaická, tak veršovaná, jejíž představení ostatně zabírá valnou většinu textu. Práci by to rozhodně prospělo.

Ona podstatná otázka zmíněná výše je vcelku jednoduchá: práce představuje solidní a kultivovaný přehled našich (nynějších) znalostí o řeckém kulinárním umění, to je nepopěrné. Neklade si však žádnou vyostřeně formulovanou problémovou otázku, její charakter je přehledový; chceme-li, můžeme říci, že odpovídá na povšechný dotaz: Co dnes víme a můžeme říci, na základě dochované evidence, o řeckém kulinárním umění? Nabízí se úvaha, zdali přece jen nebylo možné formulovat vyhraněnější badatelské téma.

Práci doporučuji k obhajobě a z uvedených důvodů navrhuji ohodnotit práci
známkou velmi dobře.

V Praze 3.9. 2012

Sylva Fischerová

Handwritten signature of Sylva Fischerová in black ink, consisting of stylized cursive letters.